

Κόκκινο της φωτιάς στη γκρίζα πόλη

Εδώ και τρία χρόνια υπάρχει και λειτουργεί στην Ανω Πόλη, στην πλατεία του Κουλέ Καφέ, στο κτίριο της Κρίσπου 7, η κατάληψη Βαρβάρα.

Η επιλογή της κατάληψης, πράξη που από μόνη της είναι απάντηση στο στεγαστικό πρόβλημα, χρησιμοποιήθηκε από μας ενάντια στην εγκατάλειψη των κτιρίων, που σκόπιμα προωθείται από εργολάβους και ιδιοκτήτες, έχοντας ήδη οδηγήσει στην ολοκληρωτική σχεδόν εξαφάνιση του χαρακτήρα των παλιών γειτονιών στη θέση των οποίων ξεφυτρώσαν και ξεφυτρώνουν οι πολυκατοικίες-κλουβιά που συνθέτουν τις τσιμεντούπολεις στις οποίες ζούμε. Η επιλογή της κατάληψης είναι απάντηση ενάντια στη μητρόπολη της αποξένωσης που από χρόνια μετατρέπουν τη Θεσσαλονίκη.

Την ίδια στιγμή, δεκάδες χιλιάδες είναι οι οικογένειες που βρίσκονται κάτω από το βάρος και την εκμετάλλευση των υπερογκών ενοικίων, προσπαθώντας να επιβιώσουν σε μια πόλη-πρωτεύουσα του πολιτισμού της ανεργίας, της μονοτονίας, της πνευματικής μιζέριας. Σε αυτή την πόλη, που οι δημοτικές αρχές και τ' αφεντικά γιορταζουν τον ορισμό της ως πρωτεύουσα αυτού του "πολιτισμού" του πολιτισμού της εκμετάλλευσης.

Στο όνομα αυτού του πολιτισμού, ζητούν να κλείσει η κατάληψη Βαρβάρα και ετοιμαζουν τη βίαιη εκκένωση του κτιρίου της Κρίσπου 7.

Από τις 25 Οκτωβρη έχει λήξει το τελεσίγραφο-έξωση που μας έστειλε ο δήμος Θεσσαλονίκης. Ζητώντας μας να εγκαταλείψουμε το κτίριο. Στην έξωση, επικαλούνται την "αυθαίρετη χρήση" του από τους καταληψίες, ενώ μέσα από ιλουστρασιόν φυλλάδια μιλάνε για την αναγκαιότητα πολιτιστικής χρήσης του κτιρίου για τις εκδηλώσεις της "Πολιτιστικής Πρωτεύουσας '97".

Αυτό που εμείς θεωρούμε ως αυθαιρεσία, είναι η επιβαλλόμενη εγκατάλειψη παλιών κτιρίων τη στιγμή που όλοι μας βιώνουμε τις συνέπειες ενός συνεχώς αυξανόμενου κόστους ζωής.

Αυτό που εμείς θεωρούμε ως αυθαιρεσία, είναι οι διωξεις που μεθοδεύονται από το δήμο Θεσσαλονίκης ενάντια σε ανθρώπους που συντηρήσανε, επιδιωρθώσανε, σοβαντίσανε και βάψανε το κτίριο της Κρίσπου 7 με προσωπικό τους κόπο και έξοδα.

Αυτό που εμείς θεωρούμε ως αυθαιρεσία, είναι τελικά η επιβολή πάνω στην ανθρωπότητα του πολιτισμού της εκμετάλλευσης, αυτού του πολιτισμού που τώρα, με εκφραστή του το δήμο Θεσσαλονίκης, επιχειρεί να τσακίσει μια φωνή που θέλει να αναδείξει έναν άλλο πολιτισμό, τον πολιτισμό της ελευθερίας, της αλληλεγγύης και της αυτοοργάνωσης της κοινωνίας ενάντια στην εξουσία και τον εξαναγκασμό.

Αυτός είναι και ο πραγματικός λόγος για τον οποίο θέλουν να κλείσουν την κατάληψη Βαρβάρα.

Δεν θα υποταχθούμε στα σχέδια τους. Θεωρούμε την υπεράσπιση της κατάληψης Βαρβάρα ως πράξη εναντίωσης στους εκφραστές του πολιτισμού της εκμετάλλευσης. Θεωρούμε τον αγώνα για την υπεράσπισή της ως τμήμα των κοινωνικών αγώνων γενικότερα. Θεωρούμε αυτό τον αγώνα ως τμήμα των αγώνων που μέσα στην καθημερινότητα, με τη δική τους δημιουργική πρόταση, γκρεμίζουν τα τείχη της εξουσίας και της εκμετάλλευσης.

Η κατάληψη Βαρβάρα είναι και θα παραμείνει ένας χώρος ζωής και δημιουργικής έκφρασης, που προσπαθεί να πολεμήσει τις ιεραρχίες, τον ατομικισμό, την οργανωμένη πλήξη, την παθητικότητα, τις βάσεις ενός πολιτισμού όπου τα μέλη μιας μειοψηφίας έχουν το δικαίωμα να είναι οι ιδιοκτήτες της ζωής μας.

Το βιβλιοπωλείο, το καφενείο, το γυμναστήριο, η δανειστική βιβλιοθήκη, το αρχείο εντύπων και αφισσών, οι συναυλίες, οι εκδηλώσεις, οι ρεμπέτικες βραδυές, οι κινηματογραφικές προβολές, οι εκθέσεις αφίσσας και φωτογραφίας είναι κάποια από τα πράγματα που στήθηκαν μέσα σε αυτό το σπίτι, σαν τμήμα του αγώνα ενάντια στον πολιτισμό της κυριαρχίας. Σαν τμήμα αυτού του αγώνα, πιστεύουμε ότι πρέπει να υπερασπιστούμε την κατάληψη Βαρβάρα. Ενάντια στη νεκρική σιγή που θέλει να επιβάλλει ο δήμος Θεσσαλονίκης...

Το σπίτι της Κρίσπου 7 πρέπει να χρησιμοποιείται από αυτούς που του έδωσαν και του δίνουν ζωή και όχι από αυτούς που μας εκμεταλλεύονται.